

laget' men det flyder, saa længe det staar høit, ogsaa op over denne Gadevei, som tidligere var lavere, end den nu er, og dette vilde have til Følge, at Hviandtet hurtigere sank, og altsaa ikke kunde blive staaende saa høit i alt Fald ikke i saa lang Tid, som det nu kan blive Tilfældet. Dette vil erindres fra de tidligere Forhandlinger om Sagen. Nu udtaler den høitærede Indenrigsminister, at Sagen i sin Tid er endelig afgjort af Expropriationskommissionen, og Andragerne fremhæve i deres fornylede Andragende, at det ikke er deres Mening at ville udtale, at denne Afgjørelse er uretfærdig; de udtale bestemt, at de føle sig overbeviste om, at hin Kommission har gjort det saa retfærdig, som det efter Forholdene paa den Tid lod sig gjøre; men det forekommer Udvalget, ligesom det forekommer Andragerne, at denne Sag netop er af en saadan Betskaffenhed, at den ikke lettelig lader sig retfærdig afgjøre i det første Dieblit. Hvilken Indflydelse en saadan Forandring i Naturforholdene kan have paa en betydelig Vandmasses Løb gennem det nye Løb, som er skaffet til Veie, og den deraf følgende høiere Vandstand, hvilken Indflydelse der vil fremkomme deraf, lader sig jo selvfølgelig ikke saa godt bestemme strax som efter en Række Aars Forløb, naar Erfaringen har viist de virkelige Forhold som derved fremkomme. Man kan ikke bebrejde Expropriationskommissionen, at den i sin Tid ikke kunde se, hvilke Følger dette Seembanelegemes Anlæg vilde have paa denne Sag, men det forekommer Udvalget, at man ikke har holdt sig saa strengt til Formen, at denne endelige Afgjørelse ikke skulde kunne undergives en fornøjet Prøvelse netop paa Grund af disse særlige Forholds Tilstedeværelse. Det er dette, som har givet Udvalget Anledning til at anbefale Sagen til fornøjet Overveielse af den høitærede Indenrigsminister. — Jeg kommer dernæst til Indstillingen under Nr. 10. Andragende fra Udvalget for Anlægget af en beskyttet Landingsplads ved Hirtshals, der gaar ud paa at erholde en Sum af 33,000 Kr. af Statskassen til Anlæg af en Baadehavn ved Hirtshals, eller reittere til at anlægge en lodret paa Kysten gaende Mole 385 Fod ud i Vandet til en Vanddybde af en halv Snes Fod. Som Begrundelse for dette Andragende anføres at der af Andragerne paa den ene Side, at Naturforholdene paa det omhandlede Sted ere særdeles gunstige for Bygningen af en saadan Mole eller en Havn, idet Havbunden i Modsetning til de fleste Steder paa Vestkysten her er Ler, ligesom Bakkerne langs Stranden paa dette Sted ikke ere Sandbakker men væsentlig ere Lerbakker, og endelig, at der findes et saa overordentlig stort Materiale Kullesten, smaa og store, i og ved Vandet, at man let vil have et ypperligt Bygningssemme lige ved Haanden. Men de Omstændigheder, som gjøre, at man for en forholdsvis billig Pris kan anlægge Moler og Havne paa Stedet virke i en

anden Henseende i høi Grad uheldigt. Den store Mængde Kullestensblokke, som findes paa Strandkanten, frembringes ikke alene ved Storm, men selv paa Tider, da Havet i lang Afstand fra Kysten er forholdsvis roligt, er saa betydelig Brænding, at det efter de foreliggende paalidelige Vidnesbyrd ofte er Tilfældet, at man ikke kan gaa ind til Kysten eller ud fra den under saadanne Veirforhold, under hvilke man i en aaben Vaad fuldkommen trygt kan fiske paa det aabne Hav længere ude. Dette har ikke alene til Følge, at det er meget farligt at fiske der, men ogsaa, at de Dage af Aaret, da Fiskerne kunne gaa ud, indskrænkes betydeligt paa Grund af den stærke Brænding. Som et sørgeligt Bevis paa, hvad den Brænding, jeg her har nævnt, har at betyde, vilde Thingets ærede Medlemmer have set i forskjellige Blade, hvad jeg her staar med en telegrafisk Beretning om, at der den 8de i indværende Maaned brugtede 5 Fiskere ved Landingsforsøg paa det omhandlede Sted. Disse 5 Fiskere kom fra Frederikshavn med en større Vaad, end der sædvanligt bruges paa Stedet, hvilken de skulde anvende til Fiskeri; da de kom dertil, var Brændingen saa betydelig, at, skjøndt der ingen Fare var for Farten paa det aabne Hav, var det ikke muligt at sætte paa Land, men Vaadene kæntrøde, og 5 Mennesker druknede, hvorhos Vaadene bleve slaaede itu og ødelagte. Dette er et sørgeligt Vidnesbyrd om Sandheden af det med Hensyn til den stærke Brænding anførte Faktum. Dernæst anføres som Begrundelse af, at Staten skulde yde Tilskud til denne Havn, at Havet udenfor er særdeles fiskerigt, at med de Vaade, som nu kunne anvendes, har Hjørring Tolddistrikt navnlig paa dette Sted i det sidste Aar havt en Indtægt af Fiskeriet af 77,486 Kr. Dette vidner jo for, at Havet er særdeles fiskerigt. At Fiskebestanden er af fortrinlig Betskaffenhed, fremgaar ogsaa af mange Oplysninger. Men en stor Hindring for at ilandbringe Fiskene er det selvfølgelig, at der ikke en Gang er en Baadehavn. Til stor Nytte vilde det jo være for Fiskeriet, om der var en Havn, hvor i alt Fald meget store Vaade kunde lande, saa at Fisk med Fordel kunde udføres til fremmede Steder. Det er oplyst, at ikke $\frac{2}{3}$ af Fangsten i Hjørring Tolddistrikt, eller kun for 45,000 Kr., har kunnet udføres i det Aar, da hele Fangsten androg c. 77,000 Kr., medens der fra Frederikshavns Distrikt er udført for henimod 200,000 Kr., uagtet Fiskebestanden der hverken i Godhed eller Mængde kan maale sig med det andet Steds, altsaa alene, fordi Frederikshavn er i bedre Forbindelse med Omverdenen. Ved Siden af den Begrundelse, jeg nu har udtalt, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Sagen har en Historie, som er meget lang, og som jeg derfor skal afforte meget betydelig. Der har tidligere været Tale om store Havneprojekter deroppe, men det nærværende Udvalg for Anlæg af en Baadehavn erklærer, at des